

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Hasle har Ordet for en kort Bemærkning.

Hasle: Jeg forstod ikke det ærede Medlem Hr. Einer Jensens Bemærkning om, at mit Partis Formand har indbragt et Andragende fra visse Arbejdsgiverorganisationer: Arbejdsgiverforeningen, Dampskibsrederiforeningen m. fl. Repræsenterer man da de Folk, for hvem man indbringer Andragender her i Tinget? Det maa jo hero paa manglende parlamentarisk Kendskab hos det ærede Medlem, naar han kan fremsætte en saadan Bemærkning. Ethvert berøttiget Andragende bør selvfølgelig kunne indbringes til Rigsdagen ved et af dens Medlemmer. Det staar fast, at saaledes som hele Det konservative Partis Indstilling er, repræsenterer vi ikke og ønsker vi ikke at repræsentere nogen Klasse eller nogle Foreninger. Derimod staar det fast, at det ærede Medlem og hans Parti repræsenterer en bestemt Klasse.

Finansministeren (H. P. Hansen): Det sidste maa jeg bestemt tilbagevise. Socialdemokratiet repræsenterer ikke alene Arbejderklassen, det repræsenterer Samfundet i al Almindelighed; vi tæller Vælgere i alle Samfundslag.

Hvis det var Tilfældet, hvad det ærede Medlem nu vil give det Udseende af, at blandt de 15 000, der rammes særlig af denne Skat, vil de fleste være at finde indenfor Socialdemokratiet, saa kan Det konservative Parti dog ikke nære saa stor Betænkelighed ved den. Saa var der jo en Mulighed for, at en Del af disse Mennesker kunde gaa over til det Parti, der vil beskytte de Folk med de store Indtægter. Af den Grund skal det ærede Medlem altsaa ikke undlade at stemme for Lovforslaget.

Det ærede Medlem siger, at hans Parti ikke repræsenterer Arbejdsgiverne, ikke repræsenterer nogen bestemt Klasse. Vel, men naar det ærede Medlem desuagtet fra denne Talerstol fremsætter Krav om, at Fagforeningskasserne skal tømmes til Fordel for Staten . . . (Afbrydelse af Hasle). Nej, men de 12 Mill. Kr. kunde man tage der. Naar altsaa det ærede Medlem nu vil begynde med at tømme Fagforeningskasserne, hvorfor dvæler han saa kun ved Fagforeningerne? Hvorfor tager han ikke Arbejdsgiverforeningens Kasse med? Det var det, jeg sagde til det ærede Medlem: Skal der endelig være Tale om, at Kasserne skal tømmes, maa det vel være efter

en ligelig Linie og ikke særlig de Foreningers, hvis Medlemmer i Forvejen yder saa store Bidrag til de Formaal, her er Tale om.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Clausager har Ordet for en kort Bemærkning.

Clausager: Hvis Statskassen paa et givet Tidspunkt har Brug for større Skatteindkomst, end den kan faa gennem den almindelig Skattelov, og den ikke kan skaffe sig Erstatning paa anden Maade, ser jeg ikke anden Udvej, end at man maa forhøje Skatterne efter den gældende Skattelov jævnt over det hele, for saa vidt man synes, den gældende Skattelov er rigtig og man ikke vil have den lavet om; thi hvis man gaar over til at lægge Skatten paa et Udsnit af Skatteyderne alene, gør man faktisk den gældende Skattelov ganske problematisk.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen spurgte mig, paa hvad Maade man skulde beskatte dem, der havde Særfordele. Det er altid vanskeligt at udforme Forslag herom, man kan ikke gøre det i Hurtighed en sen Aftenstund, det kan maaske kræve mange Udvalgs møder, hvis man skulde kunne gøre det. Mit Synspunkt er, at man først og fremmest skal tage den almindelige Skat paa alle i Forhold til deres Evne, og er der saa i Samfundet nogle, som har Særfordele, har jeg intet imod at ramme dem. Det ærede Medlem spurgte, om det kunde laves paa anden Maade end ved at tage Skat af dem, der har over 12 000 Kr. i Indtægt. Det er i alt Fald den ringeste Metode, derved kommer baade de, der har Gavn af de særlige Foranstaltninger, der er truffet, og de, der har Skade af det, i samme Gryde. Vi havde i sin Tid en Merindkomstskat, som man satte i Forhold til Indkomsten paa et vist givet Tidspunkt nogle Aar i Forvejen. Nu stiller jeg ikke Forslag herom, jeg peger bare paa det som noget, der var bedre end det at tage et Udsnit af Skatteyderne, hvis galt skal være. Naar man skruer den direkte Skat for stærkt op — og det er det, vi er ved at gøre —, staar vi i Fare for at svække baade Virkelyst og Opsparingslyst, og vi svækker Erhvervs livet og fremmer Arbejdsløsheden. Naar vi er oppe paa saa store Procenter, som vi er, mener jeg slet ikke, der er Tale om at beskytte eller ikke beskytte Indkomster, vi maa blot lægge en Skat paa, der kan taaes eller bæres, ellers